

Iain McLean. CATEDRÀTIC DE CIÈNCIA POLÍTICA A LA UNIVERSITAT D'OXFORD I MEMBRE DEL NUFFIELD COLLEGE

«Liberals i conservadors britànics poden mantenir-se cinc anys junts en el govern»

El catedràtic escocès creu que el nou govern de coalició al Regne Unit entre conservadors i liberaldemòcrates pot sobreviure als cinc anys de mandat tot i que haurà de fer front a dures crítiques, entre d'altres, per les mesures anticrisi que haurà d'aplicar

URE COMAS

● Convidat per la Càtedra de Cultura Jurídica de la Universitat de Girona, Iain McLean ha participat en el Fòrum Internacional de Girona, que organitza el Patronat Catalunya Món i El Punt, amb la conferència: *El primer govern de coalició des del 1940: una nova etapa al Regne Unit.*

—La coalició sobreviurà a la legislatura?

—«És molt difícil de dir. La premsa va dir just després de les eleccions que hi havia només una petita oportunitat que sobreviessis a cinc anys. Jo crec que pot. La coalició ha intentat crear una regla que diu que el Parlament no pot ser dissolt si no és que un 55% dels diputats ho votin, cosa que els tancarà en el poder i particularment forçarà que els liberals es mantinguin si no hi ha una coalició alternativa. El partit liberal podria estar molt temptat d'abandonar i unir-se amb laboristes i petits partits, i això és possible, però la idea d'aquesta regla és tancar liberals i conservadors en una coalició.»

—Va ser un mal inici de govern de coalició la dimissió del secretari del Tresor, David Laws?

—«Sí, molt dolent. Va ser una desagradable filtració promoguda pel *Daily Telegraph*, un diari que dóna suport als conservadors i que va filtrar totes les dades de les despeses dels parlamentaris. Laws va ser naïf, no corrupte, perquè creia que podria amagar el fet que era gai. Per a la majoria de nosaltres això no té cap importància, però per a ell sí. Es va equivocar, però hauria estat un ministre de finances molt millor del que hi ha ara. Danny Alexander, que no té experiència.»

—Quin dels dos partits sortirà més beneficiat?

—«Els conservadors tenen molts més escons, però els liberals tenen més influència i han guanyat moltes concessions. Moltes polítiques d'aquest govern que no hi haurien estat si hagués estat un go-

El professor Iain McLean, durant l'entrevista. / JORDI SOLER

vern de majoria conservador, com ara la reforma de la Cambra Alta i el referèndum per a la reforma del sistema electoral, que van acabar oferint als liberals perquè sabien que aquests tenien converses també amb els laboristes en aquesta coalició.»

—Si la reforma del sistema electoral és adoptada, quines en seran les conseqüències?

—«Probablement serà en benefici dels liberals i lleugerament en benefici dels laboristes. S'ha de dir, però, que aquest no és un referèndum sobre un sistema de representació proporcional, és una cosa més semblant al sistema francès i encara més al sistema australià.»

—Com creu que afectarà al govern les mesures de lluita contra la crisi i què en pensa de les acusacions que Gordon Brown va amagar informació?

—«Serà dur per al govern

perquè suposarà una pèrdua substancial de llocs de treball en el sector públic, així com la congelació de salaris en el mateix sector, a què no està acostumat; hi haurà també l'increment d'impostos, cosa de la qual no es parla. Així, quan el nou govern acusa Gordon Brown d'amagar informació, és una simple crítica del nou govern a l'antic, que és el que solen fer els polítics. Puc avançar que aviat hi haurà una reunió sobre el pressupost d'emergència i puc predir que anunciaran l'increment de l'IVA. Podria ser que Gordon Brown amagués coses, però també ho fa el nou govern.»

—Arran de la derrota, quin procés assumeix ara el partit laborista?

—«Està escollint el nou líder i hi ha cinc candidats, dos dels quals són germans, David i Ed Milliband; per ser nomenat com a candidat has de tenir un mínim de nominacions dels membres del partit. També hi ha Diane Abbot,

s'hagués fet una coalició de govern alternativa, l'SNP hauria estat en una posició d'avantatge, però crec que amb la coalició que tenim el govern també farà grans concessions als nacionalistes escocesos i

dos liberals protestants i tres de SDLP.»

—Com afectaran aquests canvis a Irlanda del Nord?

—«Probablement no hi haurà grans canvis. En la banda catòlica, tant extre-

ESCÒCIA I GAL·LES

El govern farà grans concessions als nacionalistes escocesos i gal·lesos per por a perdre escons propis en les eleccions de l'any que ve

RAMON LLULL

Va ser la primera persona a Occident a entendre les matemàtiques del vot

gal·lesos perquè tenen por de perdre els propis escons en les eleccions escoceses, que són l'any que ve. Aquesta és una de les àrees problemàtiques del nou govern, que ha de canviar el sistema de subvencions a Escòcia i Gal·les i ha creat comitès per suggerir com fer-ho.»

—I Irlanda del Nord?

—«La població catòlica, que és entre el 40 i el 45%, va guanyar 8 escons sobre 18, que és bastant proporcional, i van repartir-se 5 per al Sinn Féin, que refusa anar al Parlament britànic, i 3 escons per al SDLP, que està afiliat als laboristes. Els protestants van guanyar 10 escons. El partit conservador va intentar refer una coalició amb unionistes, però la seva facció major, la del DUP, ho va refusar i, a més, va perdre el seu líder, Peter Robinson, implicat en un escàndol de sexe i diners. Els unionistes més moderats havien accedit al pacte, però van ser escombrats en les eleccions. Així, al Parlament britànic hi ha vuit membres del DUP,

com moderats van acceptar l'acord de Divendres Sant de 1998. Des d'aquest punt de vista no importa qui guanyi els escons per al Parlament britànic. Des del punt de vista unionista, hi ha alguns que volen rebutjar l'acord de Divendres Sant i la coalició que governa a Irlanda del Nord, però ho ha fet malament en les eleccions. Generalment, a les eleccions generals a Irlanda del Nord s'encoratja els extrems i desencoratja els moderats. Aquest cop això no ha passat i són bones notícies per a la pau a Irlanda del Nord.»

—Vostè no havia estat mai a Catalunya, però ha estudiat Ramon Llull. Per què?

—«Ramon Llull va ser la primera persona a Occident a entendre les matemàtiques del vot. Probablement va obtenir les seves idees matemàtiques de discussions amb matemàtics musulmans a Espanya. Els seus arguments van ser tan innovadors que ningú els va entendre en 700 anys.»